

Nr 398

Av herrar **Rimmerfors** och **Keijer**, om utredning rörande reglerna för utbetalandet av barnbidrag för blinda och döva barn.

Barnbidragen utgör för flertalet av de svenska barnfamiljerna en uppskattad och betydelsefull lättnad i försörjningsbördan. Endast ett mindre antal barnfamiljer är undantagna från denna förmån, och dessa råkar vara sådana familjer, som redan genom svåra prövningar är tyngre belastade än andra. Anledningen därtill är att samhället anser sig på annat sätt kompensera dessa familjer genom förmåner som har med barnens vård att göra. Dit hör bland annat föräldrar med döva och blinda barn. Dit hör också psykiskt efterblivna barn, som vistas på olika slags hem, samt tidigare också samebarn, för vilka staten under viss tid av året svarade för inackordering på skolhem. För sistnämnda kategori utgår emellertid fullt barnbidrag till föräldrarna sedan den 1 juli 1954.

Det har emellertid ifrågasatts, om inte samma lättnad borde beredas andra likställda föräldragrupper. Skäligheten synes i varje fall tala för att frågan i hela dess omfattning göres till föremål för en prövning.

Det kan visserligen sägas, att föräldrarna under den tid barnet vistas på skolhem är befriade från den direkta försörjningsplikten. Å andra sidan gäller det, att just dessa föräldrar genom barnens lyte åsamkas betydande merutgifter. I regel svarar sådana föräldrar själva för barnens kläder. Anslaget till beklädnad har för dessa kategorier av barn visat sig otillräckligt, när det gäller de skolhem, där de vistas.

Vidare utgör resekostnaderna en betydande utgiftspost för dessa föräldrar. Deras barn är ofta mer än andra beroende av besök och uppmuntran.

Socialstyrelsen har i framställning till Kungl. Maj:t föreslagit att föräldrar till döva och blinda barn skall erhålla oavkortat barnbidrag, och icke som nu endast för det sommarkvartal, då barnet vistas hemma. Kungl. Maj:t har emellertid ansett, att en sådan lättnad för föräldrarna till döva och blinda barn skulle medföra att de statliga bidragen för bildbara sinnesslöa barn, som nu utgår till landstingen, också borde utbetalas till föräldrarna. När det gäller blinda och döva barn utbetalar staten över huvud taget icke barnbidragen, utom för ett kvartal, detta som sagt med hänvisning till att staten ansvarar för skolhemskostnaderna.

Antalet blinda och döva barn under 16 år utgör nu ca 700.

Det vill synas som om frågan om utbetalandet av oavkortade barnbidrag för döva och blinda barn vore den mest trängande angelägenheten. En utredning av ärendet skulle i varje fall kunna leda till att ökade beklädnadsanslag ställdes till förfogande för här ifrågavarande kategorier.

Med hänsyn till vad ovan sagts föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande reglerna för utbetalandet av barnbidrag för blinda och döva barn.

Stockholm den 26 januari 1957

Einar Rimmerfors

Augustinus Keijer